

af 29de December 1857 § 98 omhandlede Eneretsbevillinger eller Patenter paa industrielle Opfindelser kunne ikke herefter meddeles.

§ 2.

De før nærværende Lov udstedte Patenter, som endnu ere i Kraft, beholde deres Gyldighed og blive i alle Henseender at bedømme efter de hidtil gjældende Regler.

Titledet for Lovforslagets Titel sættes:

Lov om Ophævelse af Afdgangen til at erholde Eneretsbevilling eller Patent paa industrielle Opfindelser m. v."

der forfattedes med 36 Stemmer mod 10.

Formanden: Vi gaa nu videre med Behandlingen af Lovforslagets Paragrafer og de øvrige til dem stillede Endringsforslag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der iøvrigt ikke vil være undgaaet de Herrers egen Opmærksomhed, at Endringsforslagene under Nr. 2, 6, 8 og 9 jo paa det Allernærmeste ere sammenhængende, saaledes at de maa staa og falde med hinanden. Hovedforslaget af disse fire Endringsforslag er aabenbart det under Nr. 6 opførte, hvilket jeg derfor vil lade komme først til Afstemning og da lade den Afgjørelse, som træffes for dettes Vedkommende, være afgjørende med Hensyn til Forslagene under Nr. 2, 8 og 9. De øvrige Forslag, der foreligger, ere selvstændige, alene med Undtagelse af Forslagene under Nr. 11 og 12, der kun gaa ud paa eventuelle Rettelser. — Endnu bemærker jeg, at, naar vi ved Afstemningen komme til Forslagene under Nr. 3, vil der først blive stemt over Nr. 3 b, dernæst eventuelt over Nr. 3 c og tilsidst over Nr. 3 a, der er uafhængigt af de to andre. Forhandlingen om dette Afsnit er aabnet. Den ærede Ordfører har

Ordføreren (Rieger): Efter at altsaa det høie Thing har besluttet ikke at affjære Forhandlingen om Forholdets nærmere Udvikling, er jo det Spørgsmaal, der foreligger, det, om der er tilstrækkelig Grund til at indlade sig paa en nærmere Lovgivning om Patentvæsenet, og da navnlig om, hvilket Princip der bør lægges til Grund for en saadan ny Patentlov. Ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal er der jo en Meningsulighed imellem Udvalget og Flertallet. Jeg skal for Diebliffet ikke udtale mig om de enkelte mindre Punkter, hvor der er nogen Meningsulighed imellem Udvalgets forskellige Medlemmer. Jeg tør forbeholde mig dette til et senere Tidspunkt, naar dels det ærede Mindretal har udtalt sig, og dels det Flertal, der har stillet Forslaget under Nr. 3 b, har udtalt sig med Hensyn til Betalingens Størrelse, idet der lige over for dette staar et Forslag af Udvalgets Mindretal under Nr. 3 c, til hvilket Mindretallet neppe kan henregnes Andre

end Ordføreren alene. Hvad det egentlige Hovedspørgsmaal angaar, som foreligger under de samlede Forslag, der ogsaa af den ærede Formand blive nævnte som dannende en Helhed, kunde jeg vel maaske foreløbig i alt Væsentligt henholde mig til de Oplysninger, som i saa Henseende findes i Betænkningen i Forbindelse med de enkelte Indstillinger. Jeg skal dog efter Skif og Brug, naar vigtigere nye Forslag fremkomme fra Udvalget, med et Par Ord resumere det Spørgsmaal, som her foreligger. Det Spørgsmaal kan jo opfattes og har været opfattet, om der er tilstrækkelig Grund til — her kan man bruge Udtrykket — at „reformere“ den nuværende Fremgangsmaade med Patenters Meddelelse, om der er nogen afgjørende Grund, som taler for, at dette Spørgsmaal bliver gjort til Gjenstand for en Reform. Jeg vil dertil i Almindelighed sige, at, naar der overhovedet har været en Afdgang til at erholde Patent paa industrielle Opfindelser, maa det vel efter den betydelige Udvikling, som Industrien dog forholdsmaessig faar hos os efter det tiltagende Antal af Patenter, der søges og gives, synes naturligt, om denne Gren af Lovgivningen blev noget nærmere udviklet, idet man hidtil kun har havt en Bevillingspraxis at holde sig til. Der vil derved ikke ske Andet, end hvad der for beslægtede Arter af den i videre Forstand saakaldte aandelige Eiendomsret allerede har fundet Sted. Vi have forholdsmaessig tidlig anerkjendt det Princip, at Eftertryk ikke bør taales. Principet er gammelt i vor Lovgivning, men den nærmere Udvikling har først fundet Sted ved en senere Lovgivning, og først samtidig med den forholdsvis nye Lov er Beskyttelsen givet for dramatiske Forfattere imod Opførelsen af deres Stykker uden Tilladelse. Til den Lov, som blev givet derved i 1857, slutter sig tvende mindre Love af 1866 og 1868. Det varede forholdsmaessig endnu længere med Anerkjendelsen af det Princip, hvorved der gives Kunstnere i det Mindste nogen Beskyttelse mod Kunstværkers Eftergjørelse. I 1837 kom der en saadan Forordning ud, og Lovgivningen i den Henseende er senere bleven udvidet med Loven af 1864 og de dertil sig sluttende Bestemmelser. Det synes da, at Formodningen ligesom maatte være for, at den tredie Gren af denne Art af Eiendomsret — Ordet taget i videre Forstand — den industrielle Eiendomsret, ogsaa vilde blive gjort til Gjenstand for nærmere legislativ Behandling. Det er Noget, der har fundet Sted ved en Række af Lovarbejder i fremmede Lande, og som ogsaa tidligere har været bragt paa Bane hos os. En anden Sag er det imidlertid, paa hvilken Maade denne Reformering af den nuværende Tilstand bør finde Sted. Saaledes som Lovforslaget foreligger, tror jeg, at den høitæredede Minister vil være enig med mig i, at den, der maaske nærmest har haat med denne Sags Bearbejdelse at gjøre, — jeg veed ikke, om Lovfor-